

برگی از هزاران جنایت...

اندرو آندرسون، افسر جزء رزم ناو، پیامی را برای هواپیما می فرستد: دوست یا دشمن، خود را معرفی کنید؟ در جواب پاسخ داده می شود: هواپیمای مسافری.

در این میان، فاصله هواپیمای مسافربری از ناو جنگی، حدوداً ۳۸ کیلومتر است، اما کاپیتان راجرز فرمانده ناو، دستور برقراری آرایش نظامی را می دهد و به دنبال آن

موشک ها به سمت هواپیما شلیک می شود. اولین موشک بال سمت

چپ هواپیما را جدا کرده و موشک دیگر نیز مستقیم به قسمت دم هواپیما

شلیک می شود که پس از برخورد آن را از جا می کند. هواپیما مستقیم به سمت

دریا شیرجه می رود و تنها ۸۴ ثانیه پس از شلیک موشک ها، هواپیما به سطح دریا

برخورد نموده و منهدم می شود. هیچ کدام از ۲۹۰ مسافر و خدمه این هواپیما زنده

نماندند. ۶۶ کودک زیر ۱۲ سال، ۵۲ زن و ۳۶ تبعه غیرایرانی در این هواپیما بودند.

این چنین داستان غم انگیز و نفرت بار ترور آشکار هوایی شکل می گیرد تا پرواز مسافربری

شماره ۶۵۵ شرکت هواپیمایی ایران ایر با شناسه پروازی R۶۵۵ از مبدأ بندرعباس به

مقصد دوبی، در تاریخ ۱۲ تیر ۱۳۶۷ (۳ ژوئیه ۱۹۸۸) با شلیک موشک های کروز از ناو

هواپیما بریو.اس.اس.جک وینسنس متعلق به نیروی دریایی ایالات متحده آمریکا، بر

فراز آب های نیلگون خلیج فارس سرنگون شود.

